

PŘÍBĚH

S VYUŽITÍM DUHY 1 (2024/2025)

PŘEJI TOBĚ TO DOBRÉ, CO SOBĚ!

upravila: Irena Kintrová

ilustrace: Jana Baladová

Nápady a představa o scéně, rekvizity, kostýmy:

velká papírová krabice (např. od pračky, televize) s vyříznutými dveřmi postavená na šířku na čtyřech židličkách, aby pod ní bylo místo a děti byly vidět. Okna vyříznutá nebo jen namalované stěny a střecha domu na kartonu připevněná na židličkách tak, aby bylo vidět pod stěny, daly se otevřít dveře, vedle na zemi našášená zelená látka jako louka

o něco menší krabice přilepená na spodní jako patro, také s vyříznutým otvorem vpředu a na ní nahore přilepená jednoduchá stříška z přehnutého kartonu

vedle stěny domku položených sedm krabic od ovoce/zeleniny

kostýmy pro zvířátka (nejlíp jednobarevná trička a k tomu doplňky):

- šedé tričko, šedý ocásek na provázku, čelenka s ušima pro psa Reka
- červené tričko, rezavé pruhované uši a ocásek pro kočku Hedviku
- žluté triko, žlutý žirafí s černými fleky - krk s hlavou (pomalovaná trubka od koberce s nalepenou hlavou z kartonu)
- černé triko (dvě makety růžových velkých krtčích hrabavých rukou z kartonu s prádlovou gumou, které se dají navléct na předloktí ruky dítěte - dá se vynechat), žlutá stavbařská helma nebo rýč do ruky z kartonu, kufr, papír v rámečku - diplom
- hnědé tričko pro kachny, kartonová křídla s gumou co se dají navléct na ruku (kachny) — pokud není dost dětí, kachňátka se můžou vynechat a jen namalovat z kartonu, přidělat na provázek a kachna by je mohla nosit na krku

Rekvizity:

- domek postavený na židličkách, který se dá jednoduše podlézat i projít otevřenými dveřmi (žirafa)
- ruční zvonek ke dveřím – stojí na zemi nebo je pověšený na provázku
- batoh a dvě krabice převázané provázkem (pro kočku)
- asi 7 ks krabic od zeleniny a ovoce (papírové nebo překližkové)
- tři hnědé vyřezané hromádky z polystyrenu obarvené hnědo černě a přilepené na čtverci z kartonu (přenosný model krtčí hromádky), tři špejle s vlaječkou
- cedule (přeložený karton) s nápisem: „Přeji tobě to, co i sobě! Pojď sem bydlet dlouhodobě!“
- cedule s nápisem: „Prosím, tiše! Tady bydlí krtek Emil.“
- větší modrá látka (záclona), která představuje rybník, zelená látka na louku
- vypravěčova židle s cedulí vypravěč, která stojí vedle domku
- rámeček s papírem — Emilův diplom

Postavy:

Vypravěč; pes Rek; kočka Hedvika; žirafa Kamila; krtek Emil; kachna Josefína; kachňata Viki a Kiki (volitelné)

Vypravěč: Jeden šikovný pes jménem Rek postavil na jaře dům. Žádnou psí boudu, ale opravdový veliký dům. Něco takového by od něj nikdo nečekal, ale podařilo se mu to.

Rek: *(stojí s rukama v bok a pak obchází dům, ukazuje na krabice a pak se jako rozhlíží kolem sebe)* „Nadřel jsem se moc a trvalo mi pěkně dlouho, než jsem to postavil, to vám řeknu. Nejdřív pevné základy, pak postavit sklepy, dvě obytná patra a parádní střechu. Ale je tu krásně louka. Vidíte, jak všechno kvete? A hele, támhle něco letí!“

Vypravěč: Kolem Rekova domu právě kvetla louka plná kvítí všech možných tvarů, barev a vůní, létaly tam včely, motýli a ptáci. Bylo tam plno života.

Rek: *(hladí packami stěny domu, poklepává na dveře i střechu)*

„Mám krásný dům. Přesně takový, jaký jsem si představoval. A teď by to chtělo oslavu! No jo, ale s kým budu slavit, když tu bydlím sám?“

Vypravěč: A to byla pravda. U stolu seděl sám, na procházky po louce chodil sám. Sám vstával i snídal. Nikdo na něj nepromluvil, nikdo se s ním nezasmál.

Rek: *(stojí zamyšleně, pak se plácne packou do čela)*

„Chtěl bych, aby tady bydlel někdo se mnou. Aby i někdo jiný měl krásný domov jako já. Ano, to bych si opravdu přál! Hned ráno vyrobím ceduli a bude tam napsáno – Přeji tobě to, co i sobě! Pojď sem bydlet dlouhodobě!“

(pes položí vedle domu ceduli s nápisem „Přeji tobě...“, vejde dovnitř domku, stočí se do klubíčka – vidíme ho ležet na podlaze, protože domek je postavený na židlích, dělá, že spí. Ze strany přijde před dům kočka s věcmi, jak domluví vypravěč, zazvoní na zvoneček)

Vypravěč: Jak řekl, tak udělal, ceduli vyrobil a šel spát. A hned ráno ho probudil zvonek.

Přede dveřmi sedí kočka s nějakými věcmi.

(pes se probudí, vyskočí, mluví s kočkou před domem, pak zajdou dovnitř, než zazvoní někdo další)

kočka Hedvika: „Ahoj, jmenuju se Hedvika a ráda bych se k tobě nastěhovala!“

Rek: „Ale... ale... psi a kočky se přece nemají rádi,“ *(koktá překvapeně Rek)*

Hedvika: „To už dávno neplatí, proč bys mě neměl mít rád? Vždyť jsi napsal – Přeji tobě to i sobě, pojď jsem bydlet dlouhodobě... tak jsem tady.“

Rek: *(zaraženě):* „Aha, to jsem fakt napsal, vidíš. Takže já... já ode dneška kočky miluju!“

Hedvika: „No vidíš. A máme po problémech!“ *(a cpe se do domku s věcmi v packách – zadkem otvírá dveře, může jí i něco spadnout, pes zoufale spíná tlapky)*

Rek: „Moje nervy!“

Vypravěč: Rek vzdychal, když se kočka stěhovala dovnitř, protože měla dost věcí, ale pak přisunul k jídelnímu stolu druhou židli a vlastně byl rád. Šli spát a ráno se jim hezky snídalo ve dvou, když se ozval zvonek.

(přijde a zazvoní dítě, které drží nad sebou trubku – žirafí krk s hlavou, stojí před domem a drží trubku nahoře, z domku vylezou pes a kočka, stojí před ním a mluví s ním)

žirafa Kamila: „Ahoj! Jsem žirafa Kamila a hledám střechu nad hlavou. Ale předem vás upozorňuji, že se jen tak někam nevejdu! Ta střecha musí být pěkně vysoko.“

Rek: *(škrábe se na hlavě)* „To máš pravdu, jsi větší než celý dům, to by bylo těžké. Bolí mě záda a museli bychom zase přestavět, co už je hotové. Nevím jak to udělat.“

Hedvika: *(dá si packy v bok a trochu se rozčílí)* „Teda Reku, ale teď se vymlouváš. Vybouráme strop v místnosti vedle kuchyně, zvýšíme střechu a rozšíříme vchod, pak to půjde!“

Rek: *(vyděšeně)* „Vybourat strop, zvednout střechu a rozšířit vchod?“

Hedvika: *(drsně)* „Chtěl jsi přece druhým dopřát to, co i sobě? Nebos to nemyslel vážně?“

Rek: *(svěsí hlavu a mumlá)* „Hmmm, vlastně máš pravdu, pustíme se do úprav!“
(děti chodí po jevišti a předvádějí pantomimou stavění z cihel, ježdění s kotoučem, házení lopatou, žirafa projde oběma domkovými krabicemi dovnitř – když se otevrou oba otevřené otvory nad sebou, pak si sednou všichni dopředu asi metr před dům do půlkruhu)

Vypravěč: Nastaly dva týdny bourání, zdění a malování. Pak byl žirafí pokoj hotový a u stolu se objevila třetí židle. Život s žirafou byl úžasný. Milovala zeleninu, uměla uvařit ta nejlepší jídla a Rek si zeleninu oblíbil. Na starosti s přestavbou zapomněl. Hedvika si libovala:

Hedvika: „Teď by se k nám mohl nastěhovat i malý dinosaurus,“

Rek: „Děláš si srandu?“

Hedvika: „Jasně. Vždyť víš, že dinosauři vyhynuli... *(dodá potichu po straně):* Škoda.“
(za zády zvířátek přijde k domu krtek s kufrem a lopatou z kartonu a zazvoní zvonkem)

Emil: „Dobrý den, mé jméno je Emil. Prý tu máte volný pokoj.“

Rek: *(usměje a se a ukáže packou)* „Ano, máme volnou ložnici v prvním patře s krásným výhledem! Ráno slunce, večer chládek, vlastní koupelna.“

Emil: *(postaví kufr a lopatu, mluví váhavě)* „Říkáte v prvním patře a plné slunce? Víte, já hledám spíš něco tichého, tmavého a vlhkého. Nemáte něco stranou? Třeba v suterénu? Ideálně s přístupem na louku?“

Rek: *(zadržává se)* „No... My sice máme sklep, ale ten je plný zeleniny... A nic jiného se tam už nevejde. Litujeme...“

Emil: „Ale já jsem nenáročný, ubytování bych potřeboval jenom, když prší, jinak budu bydlet pod loukou.“

Rek: „I tak se obávám, že...!“

Hedvika: *(skočí mu rázně a káravě do řeči)* „Reku, chtěl jsi přece druhým dopřát to, co i sobě? Nebo snad ne?“

Rek: *(vzdychne)* „No tak jo. Jdeme na to.“

(pes kývne, zvířátka začnou nosit a překládat bedýnky od ovoce a zeleniny sem a tam, někde z nich postaví komín, postaví vedle toho kufr a ceduli „Tiše... Emil“)

Vypravěč: Jak řekli, tak taky udělali. Bedýnky se zeleninou přeskládali ke stěně, Emil si uložil kufr vedle nich a Hedvika vyrobila ceduli s nápisem „Prosím, tiše! Tady bydlí krtek Emil.“ Život s Emilem byl opravdu nenáročný. Za slunečných dnů vyhrnoval ze svých podzemních chodeb hlínu na povrch louky a vytvářel tak malé kopečky. Všichni je hledali a pak jásal:

(děti chodí po jevišti a pokládají tam hromádky, zapíchnou do nich špejli s praporkem)

Kamila: „Hele, další kopec. Třeba je to hora pro mravence. Vypadá to legračně!“

Hedvika: „Jo, jako by nám kromě kytek rostly i ty kopečky. Je to jedinečné“

Kamila: „Hele, víš co? Do každého zapíchneme nějakou vlajku, jako že jsme horolezci a vylezli jsme na vrchol, jo? Bude to legrace!“

Vypravěč: A tak měli na zahradě krtčí hromádky s vlajkami. U stolu v domě se objevila čtvrtá židle a večery byly ještě příjemnější. Kamila vařila, Rek a Hedvika prostírali a myli nádobí. Pak zjistili, že Emil má hudební talent, a tak se z domku někdy i dlouho do noci ozýval zpěv a boučání či bubnování do hrnců, pokliček nebo bedýnek. Když pak Rek večer před spaním čmouchal po louce, často se zastavil a říkal si:

Rek: „Pravda, není to přesně tak, jak jsem si myslel, že to bude, ale je skvělé nebýt sám!“

Vypravěč: A pak šli spokojeně spát každý na své místo.

(děti přejdou na místa v domku kde si lehnou)

Vypravěč: Jaro pomalu přešlo do léta, a jednoho slunečného rána se na louce ozval křik:

kachna Josefína: *(nejprve mluví z boku nebo není vidět, pak přijde před domek, ze kterého vyjdou zvířátka)* „Pomoc! Vodu! Potřebujeme vodu! Prosím, pomozte nám! Včera přijel obrovský bagr a zasypal nám rybník. Utekli jsme na poslední chvíli...“

(kachna mává křídly a vedle ní poskakují a mávají křídly kachňata, případně mává křídly kachna a obrázky kachňat vyrobená z kartonu má pověšené na krku, z domečku vyběhnou zvířátka.)

Rek: „Nebojte se, pomůžeme vám!“

Hedvika: „Ukažte, kdo vám ublížil a já na něj skočím!“

Kamila: „Kdopak jste?“

Josefína: „Pardon, promiňte, ani jsem se nepředstavila. Jsem Josefína a tady jsou moje děti Kiki a Viki. (pokud bude kachničky někdo hrát, může zavolat své jméno a pozdravit — Viky jsem já, dobrý den...)

Josefína: „Vůbec nevíme, co budeme dělat a kde budeme bydlet? Nutně potřebujeme vodu!“

Emil: „Moment, počkejte prosím zde, něco bych přinesl.“

(krtek jde pro lopatu a rámeček s papírem, pak ukazuje rukou, co by kde udělal)

Emil: „Zde, vidíte? Tohle je můj diplom ze stavebního inženýrství, z hloubení tunelů. Vím přesně, jak bychom to mohli udělat! Kopat bychom měli tamhle, tam je jílovitá hlína a kamenité podloží, to půjde. Trubkami přivedeme vodu támhle z potoka a vznikne rybníček jako nic. Ale musíte mi pomoci!“

(děti jdou kousek stranou a předvádějí kopání a házení hlíny, stavění hráze atd. Pak vezmou modrou látku, roztřepou ji a položí na zem, kachna si tam sedne. Kočka si lehne dopředu na břicho a válí se tam, protahuje se, krtek přemísťuje hromádky, chodí s lopatou, pes si lehne na břicho dopředu naproti kočce, dozadu si sedne žirafa)

Vypravěč: Kachna Josefína a kachňata Kiki a Viki nadšeně bydlely v rybníčku na louce, zanedlouho kolem nich kvetly lekníny, kosatce a u břehu rákos. Na louku ráda chodila i žirafa Kamila, krtek Emil opravoval hromádky, často si tu lehla a slunila se kočka Hedvika i pes Rek.

Hedvika: „Víš, Reku, měl jsi moc dobrý nápad s tím dopřát nám to, co i sobě.“

Rek: No, úplně takhle jsem si to nepředstavoval, ale jsem příjemně překvapený, že tady dokážeme bydlet spolu. I když je to někdy trochu nepohodlné, stojí to za to!

Hedvika: „Nikdy bych si nemyslela, že to může fungovat! Ale vidíš, náš život je teď mnohem zajímavější!“

Kamila: „Bydlím tu moc ráda!“

Josefína: „Máme krásný domov!“

Emil: „To rozhodně, díky, Reku!“ *(ostatní plácají psa po zádech a taky děkují)*

Vypravěč: Zazvonil zvonek a našemu vyprávění je konec, tedy pardon, konec. Dobrou noc a ať se vám u vás doma dobře bydlí moc.